

कुलिशोद्घटनोद्घोषितयि zu vergleichen.

उद्घाटक 2) HALĀJ. 3, 63.

उद्घाटन 1) das Öffnen, Aufschliessen, Erschliessen: मां मोचयेत्सद्वा-
वचिज्ञानोद्घाटनैस्वरन् MARK. P. 16, 11. das Blosslegen, Entblößen: स-
र्वज्ञोद्घाटन SARVADARĀCANAS. 134, 10.

उद्घात 1) KATHĀS. 71, 295. ÇĀK. 192 hat die v. l. उत्खात; die Stelle
gehört zu 3); vgl. उद्घातिन्. — 4) = प्रस्ताव HALĀJ. 4, 65. Anfang AUF-
RECHT; wohl richtiger Gelegenheit, wie die folgenden Wörter. — 5) Verz.
d. Oxf. H. 50, b, N. 2. — Vgl. कथोद्घात.

उद्घातक n.: घप्रतीतं मिश्रितं वा यत्र कार्यं प्रकाशयते । तदुद्घातकमि-
त्याहुः (sic) प्रभातरमनोकरम् ॥ ĠAGADDHARA bei HALL, DAÇAR. S. 27;
vgl. उद्घात्य.

उद्घात्य und क (von क्न् mit उद्) n. Wechselrede in kurzen, nur
andeutenden Worten DAÇAR. 3, 11. 12. PRATĀPAR. 23, a. b. उद्घात्यक m.
Bez. einer Stelle im Prolog, in der ein Schauspieler Worte, die für ihn
unverständlich sind, auf seine Weise auffasst, indem er selbst Etwas
dazu ergänzt, SĀH. D. 289. 288. 521.

उद्घाय, उडिण्डम eine Trommel, mit der man das Volk zusammen-
trommelt, um ihm Etwas bekannt zu machen, KATHĀS. 91, 23.

उद्घायक m. 1) Einer, dessen Amt es ist, Etwas öffentlich bekannt zu
machen, KATHĀS. 94, 98. — 2) N. pr. eines Bharatāka Verz. d. Oxf.
H. 153, b, 9.

उद्घायण n. das Ausposaunen, Ausplaudern: मन्त्रशास्त्ररक्ष्योद्घायण
SARVADARĀCANAS. 171, 12. f. घ्रा dass.: दूषणोद्घायणा (so ist zu lesen) SĀH. D.
461. eine öffentliche Bekanntmachung: पट्टे^० mit Hilfe einer Trommel
KATHĀS. 94, 95. 113, 99.

उद्घाउ, उद्घाैः प्रभूणामधिकृतैः Spr. 1569. emporstehend KATHĀS. 53,
217. 109, 1.

उद्घाउत (von उद्घाउ) adj. emporgerichtet, emporgehoben KATHĀS. 103, 2.

उद्घल m. N. pr. eines Schülers des Jāgñavalkya Verz. d. Oxf. H.
53, b, 34. उद्घालिन् VP. 281, N. 5. — Vgl. उद्घल.

उद्घान 1) das Aufbinden, Aufreihen: उद्घाने क्रियमाणे तु मत्स्यानां
तत्र रञ्जुभिः MBu. 12, 4902. उद्घाने (= ग्रयने Schol.) ed. Bomb. — 7) Inhalt
VJCTP. 44. — 8) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 7, 482. TROYER fasst
तावुद्घाना als ein Wort.

उद्घाम 1) काले प्रालेयवातप्रचयविकसितोद्घाममन्दारदामि so v. a. üppig
Spr. 1928. चापला KATHĀS. 63, 28. 73, 380. 74, 253. 83, 5. 84, 68. 103,
10. 121, 230. ० प्रनृत्यत् 54, 58. वैवर्णोद्घाम strotzend von 89, 96. केतको-
द्घाम 122, 66. वारणो र्णोद्घाम: so v. a. kampfbegierig Spr. 8984. — 4)
ein best. Metrum Ind. St. 8, 409, fg.

उद्घालक 1) b) MBu. 1, 2047. Verz. d. Oxf. H. 18, b, 9. 19, a, 23. 60, b, 43.
334, a, 31. — Vgl. घ्राद्घालक.

उद्घालकायन vgl. घ्राद्घालकायन.

उद्घीर्षु Siddh. K. 154, b, 1. adj. zu retten wünschend: जगदुद्घि^०
Verz. d. B. H. No. 636.

उद्घीपक 1) adj. entflammend, erregend; davon nom. abstr. ०त्त्र n.
Schol. zu KĀVĀD. 3, 20. 136. शेकोद्घीपकता SĀH. D. 244, 5. प्रभातोद्घी-
पको रविः KĀN. 23 bei WEBER fehlerhaft für प्रभाते दी^०; vgl. Spr. 2968.

— 2) m. ein best. Vogel MBu. 13, 5069.

उद्घीपन PRATĀPAR. 48, b, 2. घनलोद्घीपनदारू das Anfachen VARĀH. BRH.
S. 74, 17. मन्वयोद्घीपन Rt. 6, 27. adj. anfachend, erregend: गन्धः स्मरो-
द्घीपनः VARĀH. BRH. S. 77, 7.

उद्घीपिका f. = उपदीका AV. PARĪ. 70, 9.

उद्घीप्ति f. das Entflammen, Erregtwerden SĀH. D. 232.

उद्घष्ट 2) TBR. 1, 8, 10, 2. PAÑĀV. BR. 18, 11, 8.

उद्घेश 1) das bloss Nennen, blosser Angabe des Namens SARVADARĀCANAS.
81, 3. 104, 21. 103, 3. 5. 112, 21. उद्घेशतम् in aller Kürze WEBER, RĀMAT. UP.
307. nur oben hin, in geringem Maasse: उद्घेशतो (= लेशतः Schol.) धर्मशी-
लाः केचिन्मद्यस्यतो गताः HARIV. 11176. गुरुप्रयोगनेदिशादर्चयन्ति न भक्ति-
तः so v. a. aus wichtigen Beweggründen (vgl. उद्दिश्य unter 1. दिप् mit उद्)
Spr. 867. सेवोद्घेशात् mit Berufung auf KATHĀS. 112, 119. कस्य चोद्घेशः
so v. a. für wen ist es bestimmt? BUĀG. P. 10, 24, 3. — 3) तत्र वातायना-
दिशात्प्रविष्टं माम् KATHĀS. 71, 97. वनेदिशे VARĀH. BRH. S. 48, 5. क्षेत्रदिशे
54, 61. — Vgl. त्रैदिशिक.

उद्घेशन n. das Hinausstrecken, Hinaushalten TBR. Comm. 2, 386, 15. 16.

उद्घेशवृत्त (उ^० + वृत्त) m. ein zur Bezeichnung der Grenze dienender
Baum H. an. 2, 359. उद्घेश्यपादप MED. j. 21.

उद्घेश्य was zuerst angegeben, gesagt wird, im Gegens. zu प्रतिनिर्देश्य
SĀH. D. 224, 5. 6. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 106, 22.

उद्घेश्यपादप s. u. उद्घेशवृत्त.

उद्घेश्यविधेयवोधस्यलीयविचार m. Titel einer Schrift HALL 42.

उद्घेक्षिक 2) vgl. दिह् mit उद्.

उद्घोत 2) प्रसारितकरे मित्रे (Sonne und Freund) जगदुद्घोतकारिणि
Spr. 1879. हिमकोरुद्घोत 2026. कुलोद्घोत eine Leuchte des Geschlechts
MBu. 13, 4730. वाचं निःशेषपर्दोद्घोतदीपिकाम् eine Lampe für das Hell-
werden, Klarwerden KATHĀS. 1, 3.

उद्घोतक (vom caus. von घ्युत् mit उद्) adj. anfeuernd, aufregend
GAUDAP. zu SĀMRHJAK. 13.

उद्घोतकाराचार्य m. N. pr. eines Lehrers, = उद्घनाचार्य = उद्घकरा-
चार्य HALL 20.

उद्घोतनसूरि m. N. pr. eines Ġaina-Lehrers WILSON, Sel. Works 1, 337.

उद्घोतिन् adj. hinauf leuchtend (von Strahlen) VARĀH. BRH. S. 30, 10.

उद्घर 1) MBu. 3, 11188 liest die ed. Bomb., wie wir vermuthet hat-
ten, उद्घुर.

उद्घर्षण 1) भूमेर्जलाडुद्घर्षणम् RĀGA-TAR. 5, 114. BUĀG. P. 10, 64, 3. —
6) die Speise, die man Jmd für die Seinigen nach Hause mitgiebt, nach-
dem man ihn selbst gespeist hat, MBu. 13, 3057 (wo wohl सोद्घर्षणा गृ-
हान् zu lesen ist). स्वामिन्यागते दास्यामीति याचमानेभ्यो बालकेभ्य घ्रा-
शाप्रदर्शनमुद्घर्षणम् NILAK. — 7) das Ausscheiden eines Theils (vgl. उ-
द्घार 1, c.); hierher das u. 4) stehende Citat KĀTJ. ÇR. 4, 1, 10. — 8) m.
N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 44, a, 1.

उद्घर्म (1. उद् + घर्म) m. Irrlehre BUĀG. P. 10, 14, 40.

1. उद्घर्ष, समरोद्घर्षा ये R. 7, 6, 7. समरे संग्रामे उद्घर्ष उत्साहो येषां ते
Schol.

3. उद्घर्ष (1. उद् + कर्ष) adj. (f. घ्रा) erfreut, froh BUĀG. P. 10, 81, 25. 86, 28. 40.

1. उद्घर्षण (von कर्ष im caus. mit उद्) 1) = उत्कृष्टकर्षज्ञानक Schol.